מאכט זיס זויערן מאָגן מיט דעם אנגענעמען מיטל

ווען מענשן מאכן דורך ליידן צוויי שטונדן נאכ'ן עסן — ליידן פון האַרצ־ברענונג, גען, אומפאַרדייאונג — איז עס נישן פאלן פון צען איבערפלוס פון זויערקייט וואס פאַראורזאַכט זייערע ליידן.

דער בעסטער מיטל — דער שנעלסטער מיטל צו קאָרעגירן דאס, איז מיט אן אלקאלאי. אן פיליפס' מילק אף מאגנעזיא איז אן אלקאלאי, אין א ניט שעדלאכער, זייער אנגענעמער אן באַטעם'טער פאָרמע. דאס איז די פאָרמע וואס דאקטוירים שרייבן צו; וואס דאקטוירים נוצן; וואס מיליאנען מענשן שען האבן צוטרוי אין דעם פאר אַרבער 50 יאר פון שטענדיק פאַרגרעסערטן געברויך.

א פולע לעפל פון פיליפס' מילק אף מאגנעזיא אין א גלאס וואסער נעטראַינירט א סך מאל איר פאַרגעס אין איר בערפלוס זויערקייט; אין טוט עס מאַנמעטאל. אין פינף מינוט, ווערן די סימפּטאמען פון איבערפלוס זויערקייט פאַרשוואונדן. וויסן פון דעם דאזיקן פערפעקטן מיטל מיינט אויפגעבן אויף זייט זיכער צו קויפן די ריכטיקע פיליפס מילק אף מאגנעזיא. א ווייניקער פערפעקטער פּראָדוקט וועט ניט ווירקן אזוי גוט. אלע דראג סטאָרס האבן די גרויסע 50 ס. פלעשלאך. פר־לַע דירעקציעס פאר אירע פיקע נוצן געפינען זיך שטענדיק אין דעם פּע־קעדזש. (נעמאכט אין קאנאדע).

זי דאַרף האָבן די עקסטרא נאַרהאַפטיקייט וואָס FRY'S COCOA גיט

שרייבט פאַרן פרייען רעסיפּי בוכל

אין האַרבסט און ווינטער טעג דאַרף אייער קינד האבן עקסטרע וואַרימקייט און ענערגיע אין זיך זעלבסט צו באַקעמפן די קעלט אין דרויסן. די וואַרימקייט און ענערגיע וואס פ ר י י ס קאָקאָ ברייננט זיינען דויערהאַפט, ווייל פ ר י י ס איז א ריכטיקער שפּייז געטראַנק פון מערקווירדיקער נאַרהאַפטיקער קראַפט. פ ר י י ס איז די קאָקאָ מיט דעם שאָקאָלאַדנעם פלייוואר — אין שטענדיק דער סאַמע עקאָנאָמישער שפּייז טרונק וואס איר קאָנט קויפן.

J. S. Fry & Sons (Canada) Limited, Montreal, Que.

311

נעמאכט פון דער עלטסטער קאָקאָ און שאָקאָלאַד הויז אין דער וועלט

גליק און ראכע

סענסאציאנעלער ראמאן פון א. א.

(פאָרעצונג)

וואס נעענטער זיי זיינען געקומען צו זייער ציל וואס נעענטער זיי זיי פריידינגער געוואָרן, ער האט זיך לייג־גער ניט געקאָנט באהערשן.

— חא, חא, חא! — האט דער טערק אטאנאסיאס פרייען ווען ער וועט זיך אטאנאסיאס פרייען ווען ער וועט דאס געלט דערזען.

— דער נאר, ער ווייס ניט, דאס באלד וועט מען אים נעמען געפאנגען אין ער וועט דאס געלט מוזן צוריק־געבן. חא, חא, חא! וואס פאר א פנים ער וועט דאס מאכן, איך פריי מיך שוין דעריבער.

פריידינגער האט שטום געשאקלט מיטן קאפ. ער האט זיין פערד גע־געבן אין די שפאנד, גלייך האט ער געגומען רייטן אין שנעלן גאלאפ און די איבעריקע רייטער האבן אים קוים געקאנט נאכהאלטן.

ענדלאך האבן זיי דערגרייכט דעם פּע־קעדזש. (נעמאכט אין קאנאדע).

פרייען פלאץ, וועלכער איז אזוי גע־ווען גוט באקאנט צו דעם טערקישן פאלק, ווייל אויף דעם דאזיקן פלאץ איז אמאל פאַרגעקומען א טערקישע שלאכט.

עס איז געווען א ווייסטער געגנט און נאר איינציקע נאקטעע בוימער האבן זיך דא געפונען.

אין מיטן פון דעם דאזיקן פלאץ איז געלעגן א גרויסער און מעכטיקער פעלזן בלאק.

ווען די טערקישע שליחים זיינען געקומען אויף דעם דאזיקן פלאץ, איז נאך פון אטאניסאס קיין שפור ניט געווען.

— נאטירלאך, דער שטאלצער מאן, ווייל מען זאל אויף אים וואַרטן — האט ער געזאגט — ער איז דאך דער פירסט פון דיערג.

— יעדנפאלס לאמיר זיך מאכן א ביסל באקוועם

זי׳ם האבן צוגעבונדן די פערד צו א בוים, לעבן וועלכן עס איז צופעליק געוואקסן גראז.

פריידינגער האט האט אזוי גע־ציטערט, דאס ער האט ניט געקאנט ארומדריינען די לייצעס פונם פערד ארום בוים און א טערק האט אים גע־מוזט העלפן דערצו.

די אויפרעגונג פונם מאשיניסט איז געווען אומבאשרייבלאך, אים איז די גאנצע געווען קלאר.

און אין דער צייט וואס די פינף מענער זיינען געווען לעבן א בוים האבן זיי גע־געגומען, דאס אנ־טאטאס געפינט זיך אין זייער קעגנ־וואַרט און באטראכט זיי פון דער ווייט־טען.

פריידינגער איז געווען אויסער זיך פון פאַרדראס און זיינע אויגן האבן פינסטער געקוקט צום באַרן.

— א גאט, ווי קאָן ער וואַרטענען אטאנאסיאס?

די טערקן זיינען געוואָרן אומגע־דולדיק און איינער האט צאַרנדיק גע־ברומט.

— דער דאזיקער באנדיט לאוט אונז נאך לאנג וואַרטן.

אלע האבן חויך געלאַכט, אויסער פריידינגערן.

פּלוצלונג האט זיך דער קוסט פאַר־נאנדערגעטיילט און שטאלץ ווי א קעניג איז אטאניסאס געבליבן שטיין לעבן זיי.

די טערקן זיינען האסטיק אויפגע־שפרונגען, זיין פּלוצלומדיקע דערשיי־נונג האט זיי דערשראָקן און זיי האבן שנעל זיך אנגעכאפּט אין זייער גע־ווער.

א שמייכל פון פאַראכטונג האט זיך באוויזן אויף אטאנאסאס ליפּן.

— האט קיין מורא ניט, — האט ער געזאגט, — איך בין צו אייך ניט געקומען אלס שונא, דעם בעסטן באַ־וויין קאָנט איר האבן, דאס איך האב נאר מיטגעבראכט פיר מענער מיט זיך.

דער קוסט האט זיך ווידער פאַר־נאנדערגעטיילט, די פיר באנדיטן זיי־נען דערשינען אויפן פלאץ און האבן זיך געשטעלט לעבן אטאנאסיאס.

— לייגט אוועק אייערע ביקסן — האט אטאנאסיאס רואיק געבעטן די טערקישע שליחים — האט קיין מורא ניט פאר מיר, דאס וואס איך האב געזאגט דאס טו איך.

שווייגנדיק האבן די טערקן אוועק־געלייגט זייערע ביקסן, די זיכערע רו־איקייט פון אטאנאסיאס האט זיי דער קלערט, דאס ער מיינט וואס ער רעדט.

אטאנאסיאס האט פּלוצלונג באַ־מערקט פריידינגערן, וועלכער איז בלאס און טרויעריק געשטאנען אין א זייט און ער האט מיט פרייהדס געשריי צוגעלאפן צו אים.

— א, איר זייט דא, פריידינגער, איר טראַכט די ווייסע טוך, איר זייט איינער פון די וואס האבן געבראכט דאס אויסלייז געלט?

— פריידינגערס געזיכט איז גע־וואָרן שוואַרץ ווי די ערד און ער האט מיט פאַרצווייפלונג געקוקט אויף אים.

אטאנאסיאס האט געקנייטשט מיט די אקסלען, וואס זאל באַדייטן פריי־דינגערס אומעטיקייט, ער האט פאַר־שענט געקוקט אדום זיך.

— וואו האט איר איבערגעלאזן דעם דייטשן באנקיר? וואַרום האט איר אים ניט מיטגעבראכט? האט ער פּלוצלונג געפרעגט אומרואיק.

— דער באנקיר איז פאַרבליבן אין קאנסטאנטינאפּאל — האט פריידינ־גער אים געענטפערט.

פריידינגער האט זיך זעלבסט אונ־טערבראכן, ער האט געקוקט אויף די טערקן וועלכע זיינען געשטאנען ניט ווייט פון זיי. ער האט אויף געזען ווי דער טערק האט זיך געשפּילט מיט דער פייפל און א טויט בלאסקייט האט באדעקט זיין פנים.

אטאנאסיאס האט אלעס באמערקט און ער און זיין ליטענאנט האבן שטום געקוקט איינער אויפן צווייטן.

דאן האט ער זיך שטאלץ אויפגע־שטעלט און זיינע אויגן האבן דראענד אנגעפאנגען צו בלישטשען.

ער האט טיף אריינגעקוקט אין פריידינגערס אויגן און דאן האט ער פאַרטראכט געשאָקלט מיטן קאפּ.

דער טערק וואס האט געטראגן דיי פייפל האט פּלוצלונג זיך אריינגע־מישט און ער האט געזאגט צו אטא־נאסיאס:

— הער — האט ער געזאגט — האט איר ווירקלאך ניט מער, ווי די פיר מענער מיט זיך? ווילט איר עס שווערן, דאן וועלן מיר אייך אויסצאלן דאס אויסלייז געלט.

אטאנאסיאס אויגן האבן צאַרנדיק געפלאמט.

— איז מיין וואַרט ווייניק — ווייל־דער טערק? — א, דו האסט רעכט, וואס ווייסט איר מוסולמענער וואס אן ערנוואַרט איז.

— גוט, איך שווער דיר, דאס איך האב נאר פיר מענער מיט מיר, און פאַרטרויערנדיק זיך אויף דעם וואַרט פון דעם דייטשן באנקיר בין איך געקומען אהער, ניט מיטנעמענ־דיק אלע מיינע חברים.

דאס געזיכט פון דעם טערק האט געשטראלט פון שמחה.

— האט ער אים ווייטער געפרעגט.

— א האלבע שטונדע נאנג פון דאנען — האט אטאנאסיאס געענט־פערט.

— אזוי שנעל ווי איך וועל דער־האלטן דאס אויסלייז געלט, וועל איך שיקן א שליח, וועלכער וועט די גע־פאנגענע ברייננען אהער.

אטאנאסיאס האט זיך פּלוצלונג דראענד אויפגעשטעלט און ער האט מיט א צאַרנדיקער און שאַרפער שטי־מע געזאגט:

— איר האט פון מיר פאַרלאנגט אז איך זאל שווערן, דאס איך בין נאר געקומען מיט פיר מענער, אבער מיט וואס בין איך זיכער דאס די טערקישע רעגירונג האט מיך ניט פאַרראטן?

— איך בין דאך ניט מחויב צו אייך ניט דאס מער צוטרויען ווי איר צו מיר, שווערט איר אויך דאַרום, דאס מיך דראעט ניט קיין פאַר־ראט.

די טערקן האבן גלייכגילטיק אויס־געהויבן די הענט אין דער הויך און זיי האבן געשוואוירן דאס אטאנאס־אסן דראעט ניט קיין געפאר.

פריידינגער האט די האנט ניט אויפגעהויבן צו דער שבועה און זיי־נע אויגן האבן פול מיט פאַראכטונג געקוקט אויף די טערקן.

ווי האבן זיי געקאנט פאלש שווע־רען? זיי ווייסן דאך, דאס די סאל־דאטן שטייען ניט ווייט פון דאנען און וואַרטן נאר אויף א צייכן אום אטא־נאסיאסן איבערצופאלן.

— א, ווי ער וואלט גערן אנטדעקט זייער באטרוג, אבער ער קאן עס ניט. די טערקן וועלן אים טויטן און אטאנאסיאס וועט ניט אים און ניט זיך קאנען רעטן.

ער האט געוואוסט דאס די טערקן וועלן באנוצן דעם מאמענט ווען אטא־נאסיאס וועט זיין פאַרטיפט אפּצונע־מען אין דער הויך פון דער קוסט פאַר־נאנדערגעטיילט.

— אזוי לאנג ווארטן אויפן אויס־לייז געלט, ווילט איר עס נעמען, דא